

מכתב מחאה של ותיקי הצבא הצרפתי על היחס ליהודים

אנחנו רואים בשאט נפש את התעמולה הגסה והצינית שעושים העיתונים סביב מעצרו של היהודים הזרים במחנות הריכוז. אנחנו, לוחמים ותיקים מ-1914, קתולים, מצהירים בזה כי זוהי בושה לצרפת, ארץ החופש והכנסת האורחים. נוכחנו, בפנים לווהטות מכלימה ובעיניים מלאות דמעות, במצעד העגום הזה. והאמן לנו, אדוני, שרבים מאלה שניצבו לאורך המסלול היו שותפים לתחושות האלה של עלבון ורחמים. אם בגלל קנאות קיצונית לא רציתם בהם עוד, הייתם צריכים לגרש אותם מצרפת, אבל לא היתה לכם זכות לכלוא אותם בין גדרות תיל ולדון אותם לעבודות כפייה [...] אתה מבין, אדוני הקומיסר הנכבד, הדבר המדאיג אותנו יותר מכל הוא שכשילדינו יצאו אל מחוץ לצרפת, הם לא יעזו עוד להודות שהם... צרפתים! ואף על פי כן, בלב דואב, אנו מצדיעים לך!

מכתבם של "ותיקי מלחמת 1914-1918" (מלחמת העולם הראשונה) אל קסאווייה ואלה, מנהל "המשרד הכללי לענייני יהודים" בצרפת ומתאם התכניות האנטי-יהודיות של ממשל וישי

בתוך רנה פוזנסקי, **להיות יהודי בצרפת** (יד ושם, 1999), ע' 84-85